

Սայաթ Նովա

Արի, ինձ անգաճ կալ

Արութինի ասած, ուշլամա.

Արի՛, ինձ անգաճ կա՛լ, ա՛յ դիվանա սիրտ,
Հայա սիրեն, ադաբ սիրեն, ար սիրեն.
Աշխարքըս քունն ըլի, ի՞նչ պիտիս տանի,
Աստված սիրեն, հոքի սի՛րեն, յար սիրեն:

Էն բանն արա, վար աստըճու շարքումն է,
Խըրատնիրը գըրած՝ Հարանց վարքումն է.
Յիրիք բան կա՛ հոքու մարմնա կարքումն է՝
Գիր սիրեն, դալամ սիրեն, դավթար սիրեն:

Յի՛կ, ա՛րի, սի՛րտ, մի՛ կենա մե դամաղի,
Հալալ Մըտիկ արա հացի ու աղի.
Հենց բան արա՛ մարթ վըրեդ չը ծիծաղի՝
Խըրատ սիրեն, սաբըր սիրեն, շար սիրեն:

Հընպարտութին չանիս՝ դուն գու քաս տեր՛րդ,
Խոնարութին արա կանց քիզ դեվերիդ,
Աստված դիվանանցը մին հոքի էրիտ.
Ախկատ սիրեն, դոնաղ սիրեն, տար սիրեն:

Սայաթ Նովա, Էրնեկ քիզ, թե է՛ս անիս՝

Հոքուդ խաթրի մարմնուդ ումբրը կես անիս,
Թե գուգիս, վար դադաստան չը տեսանիս՝
Վանք սի՛րե, անապատ սի՛րե, քար սի՛րե: